Lietas materiāli Nr128051113

Lietvedības Nr.104AA-0216-14/31

SPRIEDUMS

Rīgā 2014.gada 20.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Jansone,

tiesneses L.Kuzmane un Ā.Ždanova,

2014.gada 10.februārī rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. D/**, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[14]. panta otrās daļas 2 punkta, sakarā ar /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 8.novembra spriedumu,

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes PPP CPB jaunākais inspektors 2013.gada 26.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD 967242 par CSV 168.punkta prasību neievērošanu, par to, ka 2013.gada 26.aprīlī plkst.21.31 /pers. D/, vadot transporta līdzekli Volvo XC ar reģistrācijas nr. /tl numurs/, Rīgā, pa Liepājas ielu no K.Ulmaņa gatves puses Zemaiša ielas virzienā, vietā, kur ir dzelzceļa pārbrauktuve laikā, kad, luksoforā dega aizliedzošais signāls un šķērsoja to.

Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.[14] panta otrās daļas 2 punkta un par šo pārkāpumu /pers. D/ uzlikts naudas sods 71.14 *euro* (Ls 50) apmērā.

[2] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 4.jūlija lēmumu Nr. 1805 nolemts atstāt negrozītu 2013.gada 26.aprīlī pieņemto lēmumu Nr. PD967242.

[3] 2013.gada 31.jūlijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemta /pers. D/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 4.jūlija lēmumu Nr. 1805.

[4] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 8.novembra spriedumu nolemts atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 4.jūlija lēmumu Nr. 1805.

Spriedums pamatots šādi:

[4.1] Tiesa atzinusi, ka lestādes lēmumā norādītais pamatojums par sūdzības iesniedzēja vainīguma konstatēšanu ir pamatots un pietiekams, tāpēc uzskatījusi, ka nav nepieciešams izvērstāks motīvu izklāsts. Tiesa uzskatīja, ka konkrētajā gadījumā ir noticis Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, kura rezultātā sūdzības iesniedzējam pamatoti uzlikts sods. Neskatoties uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka viņš nav šķērsojis dzelzceļa pārbrauktuvi pie aizliedzošā signāla un to, ka policijas darbinieki nevarēja šo apstākli redzēt, tiesa pievienojusies 2013.gada 7.jūlija Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmumā norādītajam, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieku teikto. Policijas darbinieki snieguši konsekventas liecības, norādot, ka sarkanais luksofora signāls jau bija iededzies tad, kad pārkāpējs šķērsoja dzelzceļa pārbrauktuvi. Turpretī pārkāpējs, sākotnēji parakstījis administratīvā pārkāpuma protokolu un tikai vēlāk sniedzis iestādē sūdzību, ka nepiekrīt tā saturam, līdz ar to uzskatāms, ka pārkāpējam sākotnēji nav bijušas pretenzijas par sastādīto administratīvo protokolu. Ņemot vērā minēto ir pamats pievienoties iestādes lēmumam.

[5] Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu /pers. D/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz to atcelt un, saskaņā administratīvā

pārkāpuma lietu izbeigt.

Sūdzībā norāda, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa (turpmāk - Tiesa), izskatot lietu un taisot Spriedumu, ir formāli attiekusies pret šo procesu, nevērtējot Pieteicēja argumentus un nekritiski izmantojot likumā doto iespēju pievienoties iestādes lēmuma motivācijai, līdz ar to pārkāpusi objektīvās izmeklēšanas principu un nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus pēc būtības, kas novedis pie nepareizas lietas izspriešanas. Ņemot vērā minēto, Spriedumu pārsūdz pilnā apjomā.

Tiesa spriedumā nav vērtējusi Pieteicēja argumentus un iesniegtos pierādījumus par to, ka policijas darbinieks konstatēja Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu uz pieņēmumu pamata, nevis objektīvi to fiksējot. Policijas darbinieks konstatēja, ka brīdī, kad dzelzceļa pārbrauktuvē dega aizliedzošais signāls, Pieteicējs pabeidza manevru (virzienā no K.Ulmaņa gatves uz Zemaišu ielu), un uzskatīja, ka tādējādi ir veikts Ceļu satiksmes noteikumu 168.punkta pārkāpums. To, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors protokolu ir noformējis uz pieņēmumu pamata, viņš pats apliecina savā 2013.gada 3.jūlija ziņojumā, kas adresēts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam.

Pieteicējs Tiesai ir iesniedzis fotogrāfiju, kurā redzams, ka virzienā no Zemaišu ielas puses var redzēt tikai attiecīgās dzelzceļa pārbrauktuves luksoforu un barjeru, bet pati pārbrauktuve nav redzama. Savukārt no citas Tiesai iesniegtās fotogrāfijas, kura uzņemta no K.Ulmaņa gatves puses, ir redzams, ka pārbrauktuve ir ļoti gara un nelīdzena. Pieteicējs attiecīgajā dienā un laikā ar automašīnu no alkohola degustācijas pasākuma, ko organizēja Pieteicējam piederošs uzņēmums, veda plīstošu kravu - dažādus stikla traukus un glāzes lielā daudzumā, tāpēc dzelzceļa pārbrauktuvi šķērsoja ļoti lēni un uzmanīgi, uz ko arī norādīja inspektoram. Luksofora aizliedzošais signāls iedegās un barjeras sāka nolaisties brīdī, kad Pieteicējs atradās uz pārbrauktuves. Atrašanās uz pārbrauktuves brīdī, kad iedegas aizliedzošais signāls, un manevra pabeigšana neveido Ceļu satiksmes noteikumu 168.punkta normas sastāvu.

Pieteicējs uzbrauca uz pārbrauktuves, kad aizliedzošais signāls nedega, tas iedegās pēc tam. Inspektora ziņojumā norādītais pamatarguments protokola sastādīšanai, ka „sarkanais aizliedzošais signāls dega jau laiku", neiztur kritiku. Katram cilvēkam ir atšķirīga laika izjūta, turklāt inspektors neredzēja, kā un kad Pieteicējs uzbrauca uz pārbrauktuves un cik ātri vai lēni pārvietojās - līdz ar to nevarēja fiksēt Ceļu satiksmes noteikumu 168.punta pārkāpumu un nebija tiesīgs sastādīt protokolu.

Ceļu policijas arguments, kam nekritiski pievienojusies Tiesa, par to, ka Pieteicējs ir parakstījis protokolu, nav iebildis un līdz ar to tam piekritis, un tagad ,,ir ieinteresēts sniegt tādu lietas apstākļu izklāstu, kas izdevīgs viņam, lai varētu izvairīties no administratīvā soda" (Policijas lēmuma Nr.1805 3.lpp. 5.rindkopa), acīmredzot, ir policijas standartfrāze, kas tiek rakstīta jebkurā lēmumā. Par to, ka attiecīgais policijas lēmums ir pieņemts pēc būtības nevērtējot lietas faktiskos apstākļus, liecina tas, ka lēmumā tiek aprakstīts pārkāpums ar automašīnu, kas nekad nav piederējusi Pieteicējam un pilnīgi citā Rīgas vietā - Krustpils ielā (Policijas lēmuma 3.lpp. 2. un 3.rindkopa).

Pieteicējs aktīvi iebilda pret to, ka ir izdarīts pārkāpums, nepiekrita protokola noformēšanai, un teica, ka to pārsūdzēs. Tas precīzi ir atspoguļots inspektora /pers. H/ dienesta ziņojumā. Tā kā Pieteicējs līdz šim nebija saskāries ar šādām situācijām (nav bijis sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē), viņš paļāvās uz inspektora aicinājumu parakstīt protokolu un norādi, ka pēc tam varēs „ strīdēties tiesā". Pieteicējs nevarēja būt un nebija informēts, ka jebkāda atzīme vai paskaidrojums protokolā var būt izšķiroši taisnības pierādīšanai un savu interešu aizstāvībai. Tomēr lietā ir atrodams nepārprotams pierādījums, ka Pieteicējs ir aktīvi iebildis. Līdz ar to nav pieņemama policijas un Tiesas formālā atsaukšanās uz atzīmju neesamību protokolā.

Policija savā lēmumā Nr.1805 norāda, ka ,,materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēti noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. D/". Pieteicējs neapgalvo, ka policijas darbiniekiem varētu būt kāda personīga ieinteresētība, bet šaubas par to, ka šajā situācija ir pareizi izprasta situācija un attiecīgi piemērojamas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas, noteikti pastāv. Papildus tam, kam protokols noformēts uz pieņēmumu pamata, nosakot soda apmēru, inspektors kā vainu pastiprinošu apstākli ir konstatējis to, ka pārkāpums ir izdarīts diennakts tumšajā laikā. Pieteicēja ieskatā šāda Administratīvo pārkāpumu kodeksa 34.panta interpretācija var liecināt arī par citu normu, t.sk. Ceļu satiksmes noteikumu 168.punkta, neprecīzu izpratni.

Pieteicējs norāda, ka pārkāpumu nav izdarījis, un, vēl jo vairāk, tas nav pierādīts. Tiesai ir tiesības formāli atsaukties uz administratīvo protokolu, kuru Pieteicējs nezināšanas un pieredzes trūkuma dēļ ir parakstījis bez iebildumiem, tomēr ar citiem lietas materiāliem ir pierādīts, ka Pieteicējs nav piekritis protokolam, policijas darbinieki nevarēja konstatēt attiecīgo pārkāpumu, līdz ar to noformētais protokols un piemērotais sods ir nepamatots, un atceļams.

Attiecībās ar valsts amatpersonu Pieteicējs ir vājākā puse, un viņam nav iespēju izvairīties no protokola noformēšanas, ja amatpersona to ir nolēmusi darīt. Tomēr Pieteicējam ir tiesības paļauties, ka attiecībās starp viņu un valsti tiks ievēroti administratīvā procesa mērķi un noteikumi, t.sk., ka
iestāde tiesību normas piemēros tiesiski un precīzi, un neizmantos to, ka
privātpersonas neorientējas atsevišķu jautājumu juridiskajās niansēs. Tāpat
Pieteicējam ir tiesības paļauties, ka tiesas neatkarīgi, objektīvi un kompetenti izvērtēs izpildvaras darbības.

[6] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. D/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2013.gada 8.novembra spriedums atstājams negrozīts.

[8] Lietā nepastāv strīds par to, ka, 2013.gada 26.aprīlī /pers. D/ vadīja transportlīdzekli Volvo XC ar reģistrācijas numuru /TL numurs/ vietā un laikā, kāds minēts administratīvā pārkāpuma protokolā, kā arī nepastāv strīds, ka tika šķērsota dzelzceļa pārbrauktuve un viņu apturēja policijas darbinieks, taču lietā pastāv strīds vai pie Protokolā norādītajiem apstākļiem /pers. D/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru ticis sodīts.

[9] No lietas materiāliem tiesu kolēģija konstatē turpmāk norādīto.

[9.1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes PPP CPB jaunākais inspektors 2013.gada 26.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD 967242 par CSV 168.punkta prasību neievērošanu, par to, ka 2013.gada 26.aprīlī plkst.21.31 /pers. D/, vadot transporta līdzekli Volvo XC ar reģistrācijas nr. /tl numurs/, Rīgā, pa Liepājas ielu no K.Ulmaņa gatves puses Zemaiša ielas virzienā, vietā, kur ir dzelzceļa pārbrauktuve laikā, kad, luksoforā dega aizliedzošais signāls un šķērsoja to.

Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) $149.^{14}$ panta otrās daļas 2 punkta un par šo pārkāpumu /pers. D/ uzlikts naudas sods 71.14 *euro* (Ls 50) apmērā.

[9.2] LAPK 149^{14}.panta otrās daļas 2.punktā paredzēta atbildība par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja luksoforā deg aizlieguma signāls..

Par LAPK 149^{14}.panta otrās daļas 2.punktā paredzēto pārkāpumu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 42.69 *euro* (30 Ls) līdz 71.14 *euro* (Ls 50).

[9.3] Administratīvās lietas materiāliem (lietas lapa nr. 23) ir pievienots ceļu policijas darbinieka /pers. H/ dienesta ziņojums.

[9.4] LAPK 272.pants paredz, ka institūcijai (amatpersonai) izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvai pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības.

Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka lestādes un Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 8.novembra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc Krimināllietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. D/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149^{14}.panta otrās daļas. 2 punkta

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka /pers. D/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā. Pirmās instances tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas, kas izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, kopsakarā ar citiem pārējiem administratīvās lietas materiāliem un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas šaubas, un Krimināllietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem

Lai gan policijas darbinieka dienesta ziņojums nav pats par sevi uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu pierādījumu, tiesu kolēģijas ieskatā policijas darbinieka izklāstam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe, jo netiek konstatētas kādas pretrunas vai personīga ieinteresētība lēmumu pieņemšanā. Tiesu kolēģijas ieskatā pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka netic /pers. D/ paskaidrojumu patiesumam, jo tās neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Pie šiem apstākļiem ir konstatējama /pers. D/ vaina pārkāpuma izdarīšanā, apzināti ignorējot spēkā esošo tiesisko regulējumu ceļu satiksmē. /pers. D/ rīcība kvalificējama kā prettiesiska, sabiedrības drošību apdraudoša un administratīvi sodāma rīcība.

[10] Nosakot minētā soda veida apmēru lestāde, ievērojot LAPK 32.-34. pantu, ir ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu- kā sabiedrības drošību apdraudošu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, apzināti ignorējot spēkā esošo tiesisko regulējumu ceļu satiksmē un pārkāpēja atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[11] Tādējādi, ņemot vērā visu augstāk minēto, Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 8.novembra spriedums ir tiesisks un atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{21}$pantu, $289.^{22}$pantu, $289.^{12}$panta otrās daļas 1.punktu Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 8.novembra spriedumu atstāt negrozītu, bet **/pers. D/, personas kods /personas kods/,** apelācijas sūdzību noraidīt.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu /pers. D/ noteiktais naudas sods 50 (piecdesmit) lati ir konvertējams uz 71.14 *euro* (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi).

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena 2014.gada 20.februāris.

Tiesnese	(personiskais paraksts)	I.Jansone
Tiesnese	(personiskais paraksts)	L.Kuzmane
Tiesnese	(personiskais paraksts)	Ā.Ždanova